

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu **RNDr. L., S.**, zastúpeného **JUDr. P., advokátom, M.**, proti žalovanému **Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch**, Škultétyho č. 1577/8, Topoľčany, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 27. apríla 2009, č. j. A/2009/06396, č. z. A/2009/042982, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/74/2009-90 zo dňa 24. mája 2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/74/2009-90 zo dňa 24. mája 2011 **potvrďuje**.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania 157,10 eura na účet JUDr. P., č. účtu X. vedený v S..

Odôvodnenie:

Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým rozsudkom, č. k. 11S/74/2009-90 zo dňa 24. mája 2011 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. j. A/2009/06396, č. z. A/2009/042982 zo dňa 27. apríla 2009, ako aj rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch č. j. A/2006/20585, č. z. A/2007/013430 zo dňa 06. februára 2007

a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 284,92 eura.

Rozhodol tak po tom, čo jeho predchádzajúci rozsudok vo veci z 12. januára 2010, č. k. 11S/74/2009-55 bol uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/126/2010 z 24. februára 2011 zrušený podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 ods. 1 písm. f/ OSP a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Krajský súd svoje nové rozhodnutie odôvodnil tým, že z predloženého spisového materiálu žalovaného zistil, že žalobca bol rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave zo dňa 01. júna 2004 o zmene štátnozamestnaneckého pomeru vymenovaný do funkcie odborný radca – predstavený, riaditeľ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a vedúci služobného úradu v Topoľčanoch v stálej štátnej službe v odbore riadenie štátnej služby. Rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 20. novembra 2006 o zmene štátnozamestnaneckého pomeru (právoplatnosť vyznačená dňom 08. decembra 2006) bol žalobca zaradený mimo činnnej štátnej služby dňa 20. novembra 2006, a to z dôvodu, že sa stal dôvodne podozrivým zo spáchania trestného činu a jeho ďalšie vykonávanie štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby. Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „GP SR“) dňa 11. decembra 2006 zrušil uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 13. novembra 2006, ktorým bolo vznesené obvinenie žalobcovi z dôvodu jeho nezákonnosti a vec prikázal na nové konanie a rozhodnutie. Informáciu o zrušení uznesenia o vznesení obvinenia žalobcu zo spáchania zločinu správny orgán (Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave ako i Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch) získal dňa 27. decembra 2006.

Dňa 06. februára 2007 vydal žalovaný rozhodnutie č. j. A/2006/20585, č. z. A/2007/013430 o zmene štátnozamestnaneckého pomeru, ktorým bol žalobca opätovne zaradený do štátnej služby po skončení zaradenia mimo činnnej štátnej služby, pričom konkrétne bol zaradený ako odborný radca v stálej štátnej službe v odbore riadenie štátnej služby dňom 06. februára 2007. V odôvodnení tohto rozhodnutia je uvedené, že odpadli dôvody pre zaradenie žalobcu mimo činnnú štátnu službu a na základe podania žalobcu doručeného dňa 02. januára 2007 bolo začaté konanie vo veci opätovného zaradenia žalobcu do štátnej služby po skončení zaradenia mimo činnnej štátnej služby. Žalobca bol dňa 10. januára 2007 vládou Slovenskej republiky odvolaný z funkcie riaditeľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch. Následne žalovaný po prerokovaní odvolania žalobcu proti rozhodnutiu zo dňa 06. februára 2007 (o opätovnom zaradení žalobcu do štátnej služby po skončení zaradenia mimo činnnej štátnej služby) v poradnej odvolacej komisii rozhodol dňa 27. apríla 2009 tak, že rozhodnutie zo dňa 06. februára 2007 zrušil s poukazom

na to, že žalobca bol uznesením Vlády Slovenskej republiky ďalej aj („SR“) č. 28/2007 zo dňa 10. januára 2007 odvolaný z funkcie riaditeľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch a podľa § 43 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení platnom do 31. decembra 2006 (ďalej len „zákon o štátnej službe“) štátnozamestnanecký pomer predstaveného v politickej funkcii sa skončil dňom uvedeným v rozhodnutí o dovolaní z tejto funkcie. V odôvodnení tohto rozhodnutia žalovaný zároveň uviedol, že rozhodnutie zo dňa 20. novembra 2006 o zmene štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu (zaradenie mimo činnnej štátnej služby) vydalo Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave a Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch nebol v pozícii meniť toto rozhodnutie. Iba tento správny orgán mohol rozhodnúť o opätovnom zaradení žalobcu do činnnej štátnej služby na základe zisteného skutkového stavu a nie je v kompetencii žalovaného, aby skúmal dôvody nečinnosti tohto správneho orgánu v súvislosti s nezaradením žalobcu do činnnej štátnej služby po 27. decembri 2006, keď odpadli dôvody postavenia žalobcu mimo činnnej štátnej služby.

Na základe uvedených zistení krajský súd nepovažoval za sporné, že žalobca bol rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave zo dňa 20. novembra 2006 zaradený mimo činnnej štátnej služby dňom 20. novembra 2006 ako štátny zamestnanec v stálej štátnej službe vo funkcii odborný radca – predstavený, riaditeľ a vedúci služobného úradu – Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch. Dôvodom bola tá skutočnosť, že sa stal podozrivým zo spáchania trestného činu na základe oznámenia orgánov činných v trestnom konaní. Na základe odvolania žalobcu proti tomuto rozhodnutiu vo veci rozhodovalo opätovne Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, ktoré rozhodnutím zo dňa 29. januára 2007 č. AA/2007/006484 odvolanie žalobcu zamietlo a prvostupňové rozhodnutie (o zaradení žalobcu mimo činnnej štátnej služby) potvrdilo. Preskúmania zákonnosti tohto rozhodnutia súdom sa žalobca nedomáhal. Ďalej uviedol, že nie je sporné, že Úrad špeciálnej prokuratúry GP SR v Bratislave rozhodnutím zo dňa 11. decembra 2006 zrušil uznesenie vyšetrovateľa Prezídia PZ, Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Západ v Nitre zo dňa 13. novembra 2006 z dôvodu jeho nezákonnosti. O rozhodnutí zo dňa 11. decembra 2006 mali správne orgány (Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave a Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch) vedomosť už dňa 27. decembra 2006, čo nesporne vyplýva z písomného podania Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave zo dňa 27. decembra 2006. Získaním tejto informácie vo forme rozhodnutia zo dňa 11. decembra 2006 podľa názoru krajského súdu odpadli dôvody na zaradenie žalobcu mimo činnnej štátnej služby a bol daný dôvod na zmenu štátnozamestnaneckého pomeru u žalobcu, a to jeho opätovné zaradenie do štátnej služby

po skončení zaradenia mimo činnnej štátnej služby podľa § 27 písm. k/ vyššie citovaného zákona.

V tomto čase bolo služobným úradom žalobcu Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, a to až do 10. januára 2007, kedy bol žalobca Vládou SR odvolaný z funkcie riaditeľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch. Po odvolaní žalobcu z tejto funkcie sa jeho služobným úradom stal žalovaný a jeho povinnosťou (keďže Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave do 10. januára 2007 nerozhodlo) bolo potom rozhodnúť o opätovnom zaradení žalobcu do štátnej služby po skončení zaradenia mimo činnnej štátnej služby. Žalovaný tak rozhodol až dňa 06. februára 2007, pričom týmto dňom i zaradil žalobcu ako štátneho zamestnanca na vykonávanie štátnej služby v odbore riadenie štátnej služby. Žalobca bol toho názoru, že do štátnej služby mal byť zaradený minimálne od 27. decembra 2006, kedy sa správne orgány dozvedeli, že odpadol dôvod na jeho zaradenie mimo činnnej štátnej služby a z toho dôvodu podal proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 06. februára 2007 odvolanie. Nesprávne postupoval žalovaný, ktorý o podanom odvolaní rozhodol tak, že toto rozhodnutie svojím rozhodnutím zo dňa 27. apríla 2009 zrušil, čo odôvodnil tým, že na základe uznesenia Vlády SR zo dňa 10. januára 2007 bol žalobca odvolaný z funkcie riaditeľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch a podľa § 43 ods. 2 zákona o štátnej službe sa štátnozamestnanecký pomer predstaveného v politickej funkcii skončil dňom uvedeným v rozhodnutí o odvolaní z tejto funkcie. Takýto postup podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrenom v jeho rozhodnutí zo dňa 24. februára 2011 sp. zn. 5Sžo/126/2010 nie je správny, pretože služobný úrad mal postupovať podľa § 35 ods. 1 vyššie citovaného zákona v znení platnom do 31. decembra 2006, teda po odpadnutí dôvodov zaradenia štátneho zamestnanca mimo činnnej štátnej služby, bolo potrebné rozhodnúť o zaradení žalobcu ako štátneho zamestnanca na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto.

Nakoľko žalovaný správny orgán takto nepostupoval, pretože vychádzal z iného právneho názoru, krajský súd rozhodnutie riaditeľa a vedúceho služobného úradu žalovaného zo dňa 27. apríla 2009 č. j. A/2009/06396, ako i rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch zo dňa 06. februára 2007, č. j. A/2006/20585 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania úspešného žalobcu rozhodol krajský súd podľa § 205k ods. 1 OSP.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, nakoľko krajský súd vec nesprávne

právne posúdil. Uviedol, že rozhodnutie o opätovnom zaradení žalobcu do činnnej služby považuje za nadbytočné, nakoľko aj po novelizácii zákona č. 453/2003 Z. z. zákonom č. 664/2006 Z. z. aj po 01. januári 2007 žalobca bol v postavení riaditeľa Úradu práce sociálnych vecí a rodiny, považoval sa za štátneho zamestnanca na účely zákona č. 312/2001 Z. z., ktorým je fyzická osoba, ktorú vymenúva a odvoláva Vláda SR podľa § 5 ods. 3 písm. b/ a zároveň sa považoval za štátneho zamestnanca v politickej funkcii v zmysle ustanovenia § 5 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z. z. v platnom znení. So zreteľom na uvedené podľa žalovaného služobnému úradu nevzniká ponuková povinnosť vhodného ani iného štátnozamestnaneckého miesta a štátnozamestnanecký pomer skončí predmetným odvolaním Vládou SR dňom uvedeným v odvolaní.

S poukazom na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/87/2007 z 21. augusta 2008 a sp. zn. 6Sžo/15/2008, v ktorých bola vyslovená prípustnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 43 zákona č. 312/2001 Z. z., žalovaný označil svoje zrušujúce rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo 06. februára 2007 za správne a v súlade so zákonom.

Vyslovil tiež názor, že žalobca nebol jeho postupom dotknutý na svojich právach, že predmetné rozhodnutie mal krajský súd posúdiť ako rozhodnutie procesné a žalobu zamietnuť.

Ďalej uviedol, že na Okresnom súde v Topoľčanoch žalobca vedie proti žalovanému spor pod sp. zn. 8C/64/2009 o neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu podľa § 43 ods. 2 a 3 zákona č. 312/2001 Z. z., v ktorom bola žaloba zamietnutá a v súčasnosti prebieha odvolacie konanie na Krajskom súde v Nitre. Taktiež upozornil na nejednotnosť rozhodovania najvyššieho súdu v predmetnej otázke s tým, že podal podnet na generálnu prokuratúru podľa § 14 ods. 1 zákona o prokuratúre.

Žalobca sa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si právo na náhradu trov konania. Po opise doterajšieho priebehu konania a postupu žalovaného v ňom konštatoval, že rozhodnutia najvyššieho súdu, na ktoré sa žalobca vo svojom odvolaní odvoláva (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/87/2007 z 21. augusta 2008 ako aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/15/2008) a v ktorých bola vyslovená prípustnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 43 zákona č. 312/2001 Z. z. považuje pre posúdenie tejto veci za nepoužiteľné, nesprávne a prekonané.

V tejto súvislosti poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/154/2009 z 03. decembra 2009, sp. zn. 6Sžo/15/2008 zo 06. augusta 2008,

sp. zn. 2Sžo/32/2008 z 22. októbra 2008 (kde sa žalobca explicitne domáhal aplikácie postupu podľa § 43 zákona o štátnej službe) a osobitne na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 230/2011 zo dňa 16. júna 2011.

Ústavný súd Slovenskej republiky v tomto rozhodnutí potvrdil ústavnosť a zákonnosť rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/140/2010 zo 17. februára 2011 a vyslovil právny názor, že po odvolaní z funkcie riaditeľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Námestove uznesením Vlády SR z 10. januára 2007; „... *takéto odvolanie je jedným zo základných predpokladov pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe*“.

Ku konaniu vedenom na Okresnom súde v Topoľčanoch pod sp. zn. 8C/64/2009 o neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu podľa § 43 ods. 2 a 3 zákona o štátnej službe uviedol, že Krajský súd v Nitre dňa 31. mája 2011 zrušil svojím rozsudkom sp. zn. 7Co/110/2010-182 prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie. Pritom jednoznačne konštatoval, že odvolaním žalobcu z funkcie riaditeľa dňom 10. januára 2007 jeho štátnozamestnanecký pomer nezanikol a poukázal na potrebu posudzovať túto vec v zmysle rozsudkov najvyššieho súdu z 24. februára 2011. Okresný súd v Topoľčanoch v danej veci pojednával dňa 08. novembra 2011 a dňa 28. novembra 2011 v tejto veci vyhlási rozsudok.

Napokon poukázal na ďalšie zmätočné a nezákonné konanie žalobcu v tomto správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V prejednávanej veci krajský súd na základe žaloby v zmysle ustanovenia § 247 OSP preskúmal zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného č. j. A/2009/06396, č. z. A/2009/042982 z 27. apríla 2009, ktorým zrušil prvostupňové rozhodnutie

č. j. A/2006/20585, č. z. A/2007/013430 zo 06. februára 2007 o opätovnom zaradení žalobcu do štátnej služby.

V odvolacom konaní žalovaný s poukazom na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/87/2007 z 21. augusta 2008 a sp. zn. 6Sžo/15/2008 zo 06. augusta 2008 namietal, že štátnozamestnanecký pomer žalobcu predstaveného v politickej funkcii sa skončil dňom uvedeným v rozhodnutí vlády o odvolaní z tejto funkcie podľa § 43 zákona o štátnej službe v dôsledku čoho je rozhodnutie správneho orgánu o zaradení žalobcu do činnej štátnej služby nadbytočné.

Z obsahu administratívneho a súdneho spisu vyplýva, že žalobcovi vznikol štátnozamestnanecký pomer 01. januára 2004 vo funkcií okresný radca a rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny o zmene štátnozamestnaneckého pomeru bol od 01. júna 2004 vymenovaný do funkcie odborný radca – predstavený, riaditeľ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a vedúci služobného úradu v Topoľčanoch, v stálej štátnej službe. Právoplatným rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí rodiny v Bratislave z 20. novembra 2006 bol žalobca zaradený mimo činnú štátnu službu dňom 20. novembra 2006, pretože sa stal podozrivým zo spáchania trestného činu na základe oznámenia orgánov činných v trestnom konaní. Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v Bratislave rozhodnutím z 11. decembra 2006 zrušil žalobcu sa týkajúce uznesenie vyšetrovateľa Policajného zboru, úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Západ v Nitre z 13. novembra 2006 z dôvodu jeho nezákonnosti.

Dňa 06. februára 2007 vydal žalovaný rozhodnutie č. j. A/2006/20585, č. z. A/2007/013430 o zmene štátnozamestnaneckého pomeru, ktorým bol žalobca opätovne zaradený do štátnej služby po skončení zaradenia mimo činnej štátnej služby, pričom konkrétne bol zaradený ako odborný radca v stálej štátnej službe v odbore riadenie štátnej služby dňom 06. februára 2007. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že odpadli dôvody pre zaradenie žalobcu mimo činnú štátnu službu.

Na odvolanie žalobcu žalovaný uvedené rozhodnutie zo dňa 06. februára 2007 zrušil s poukazom na to, že žalobca bol uznesením Vlády SR č. 28/2007 zo dňa 10. januára 2007 odvolaný z funkcie riaditeľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch a podľa § 43 ods. 2 zákona o štátnej službe, štátnozamestnanecký pomer predstaveného v politickej funkcii sa skončil dňom uvedeným v rozhodnutí o odvolaní z tejto funkcie.

Právny vzťah medzi účastníkmi konania pri vykonávaní štátnej služby, tak ako už bolo uvedené v zrušujúcom rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 5Sžo/126/2010

z 26. februára 2011 sa posudzuje podľa ustanovení zákona č. 312/2001 Z. z. v znení platnom do 31. decembra 2006 (ďalej len „zákon o štátnej službe“).

Podľa § 43 ods. 2 zákona o štátnej službe štátnozamestnanecký pomer predstaveného v politickej funkcii a predstaveného, ktorý je veľvyslancom v dočasnej štátnej službe (§ 25) a odborníka plniaceho úlohy pre člena vlády, prezidenta, predsedu národnej rady alebo podpredsedu národnej rady, sa skončí dňom uvedeným v rozhodnutí o odvolaní z tejto funkcie alebo dňom vzdania sa tejto funkcie.

Podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov: nezaradenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku, jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2, sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu.

Podľa § 5 ods. 4, 6 zákona o štátnej službe funkcie, do ktorých sa štátni zamestnanci volia alebo vymenúvajú podľa odsekov 3 a 5, sú na účely tohto zákona politické funkcie, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Výkon politickej funkcie sa považuje za výkon verejnej funkcie.

Podľa § 10 ods. 6, 8 písm. a/ zákona o štátnej službe vedúci úrad v služobnom úrade uvedenom v § 7 ods. 1 písm. c/ a d/ je jeho štatutárny orgán. Služobný úrad po odvolaní vedúceho úradu postupuje podľa § 40 ods. 2 písm. b/, ak ide o štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe.

Podľa § 5 ods. 5 zákona o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí úrad riadi a za jeho činnosť zodpovedá riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva Vláda Slovenskej republiky na návrh ministra práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky.

Zo skutkového stavu danej veci vyplýva, že žalobca bol štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe a bol na základe uznesenia Vlády Slovenskej republiky č. 28 zo dňa 10. januára 2007 odvolaný z funkcie, ktorá podľa § 5 zákona o štátnej službe v spojení s § 5 ods. 5 zákona o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí je politickou funkciou. Takéto odvolanie je jedným zo základných predpokladov pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe. Najvyšší

súd sa preto nestotožnil s právnym názorom žalovaného, že služobný pomer žalobcu skončil dňom uvedeným v rozhodnutí o odvolaní z funkcie podľa § 43 ods. 2 zákona o štátnej službe.

Keďže žalobca bol zaradený mimo činnú štátnu službu a dôvod tohto zaradenia odpadol, je potrebné tak ako to už uviedol najvyšší súd vo svojom zrušujúcom rozsudku a tiež krajský súd v napadnutom rozsudku, najskôr žalobcovi ponúknuť miesta štátnej služby a rozhodnúť o jeho zaradení do činnej štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto. Pre úplnosť sa žiada uviesť, že ustanovenie § 35 ods. 1 zákona o štátnej službe nevyklučuje dohodu účastníkov o obsadení určitého štátnozamestnaneckého miesta. Nesplnením uvedenej povinnosti, by došlo k porušeniu vyššie citovaného ustanovenia a žalobca by bol dotknutý na svojom práve.

Najvyššiemu súdu sú známe žalovaným citované rozhodnutia najvyššieho súdu, avšak z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto rozhodnutia vyslovil k aplikácii ustanovenia § 43 ods. 2 zákona o štátnej službe v prejednávanej veci odlišný právny názor a na podporu odôvodnenia svojho rozhodnutia poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/154/2009 z 03. decembra 2009, 6Sžo/15/2008 zo 06. augusta 2008 a 8Sžo/140/2010 zo 17. februára 2011.

Krajský súd v Nitre postupoval správne, keď preskúmané rozhodnutia zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Keďže v jeho konaní neboli zistené ani procesné pochybenia odôvodňujúce zrušenie rozsudku a jeho vrátenie na ďalšie konanie, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil podľa §250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v sume 157,10 eura, ktorá suma pozostáva z jedného úkonu právnej služby advokáta (podanie vyjadrenia k odvolaniu žalovaného z 21. novembra 2011), za ktorý mu patrí odmena 123,50 eura, paušálna náhrada výdavkov 7,41 eura a daň z pridanej hodnoty 26,18 eura (§ 11 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. b/, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 2, § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení od 01. júna 2010).

Náhradu trov konania žalovaný zaplatí v súlade s § 149 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP právnenému zástupcovi žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP).

Celkom na záver Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti účastníkov ako aj krajského súdu, že okresný súd nie je vecne príslušným súdom na konanie o skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a zmene a doplnení niektorých zákonov, a preto nie je oprávnený rozhodovať ani „spor“ o neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu podľa § 43 ods. 2 a 3 zákona č. 312/2001 Z. z.. Súdne konanie podľa zákona č. 312/2001 Z. z. rieši výlučne príslušný súd v správnom súdnictve (k tomu pozri napr. aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 3Cdo 91/2009 z 20. apríla 2011).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 15. decembra 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková